

Balma de Puig Andreu

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Zona Puig de la Balma
Emplaçament Al costat del turó de la Creueta o el Puig Andreu.

Coordenades:

Latitud: 41.67963
Longitud: 1.96307
UTM Est (X): 413694
UTM Nord (Y): 4614726

Classificació

Número de fitxa 08139-84
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Les estructures estan fragmentades
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla especial Parc, 1997.
Accés Difícil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A00007
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 03/02/2007 - 01:00

Descripció

Balma de proporcions mitjanes. Conserva els murs de pedra de tancament de la part exterior de la balma; és una paret de pedra desbastada posada ordenadament i que tanca en angle pels dos costats, de manera que la paret de la balma fa les funcions de la paret de darrera de la construcció. Té dues finestres en forma d'espitlleres amb els muntants també de pedra, i conserva també els muntants de dues portes, una al mur nord i l'altra a l'est. Tot i que la major part de la construcció és de pedra seca, hi ha parts de les parets amb restes de morter de calç, tot i que de qualitat molt baixa, que ha fet que en algunes zones s'hagi malmès. Les pedres de la base dels murs són més grosses que en les parts altes. La coberta estaria feta amb branques, cosa que es pot deduir per la inclinació de la paret de llevant, destinada a adaptar una coberta. No hi ha vestigis de possibles bigues. No hi ha fonts o punts d'aigua al seu entorn, cosa que dificultaria la utilització com habitatge.

Observacions:

Es troba dins la zona del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Es troba al costat del turó de la Creueta o el Puig Andreu, en terres del Puig de la Balma, a la cara nord, situada al peu de l'agulla rocosa que corona el turó. Per arribar cal agafar el camí cap al Puig de la Balma direcció al Coll de la Creueta.

Història

Es desconeix la cronologia de la construcció tot i que sembla probable que es tractés d'un hàbitat alt-medieval en el que s'observen dos compartiments, probablement un per les persones i altre pel bestiar. Sense un estudi arqueològic del lloc és difícil assegurar la cronologia, igual que passa a la resta de balmes de la zona. La zona de Sant Llorenç del Munt és geològicament, de conglomerats calcaris, fet que ha propiciat una gran formació de cavitats càrstiques que es van formar a l'Eocè inferior. Moltes d'aquestes cavitats han estat utilitzades com aixopluc al llarg dels temps, essent una de les primeres tipologies d'habitats de la zona molt freqüent al terme de Mura. Moltes d'aquestes balmes conserven elements arquitectònics afegits consistents en murs que tanquen l'obertura de la balma per ocupar l'interior. Algunes han acabat desenvolupant un habitatge complex com el Puig de la Balma o el Peric, mentre que d'altres tan sols tenien unes poques parets per fer funcions d'aixopluc de persones i animals. Sembla que aquest fenomen s'iniciaria en època medieval, tot i que seria necessària una recerca a fons per determinar els usos de cada una d'elles. Com a dada històrica cal recordar que el 1850 les coves i abrics naturals van ser tapiats per ordre del Capità General per posar fi als malfactors que trobaven refugi (Ferrando, 1993).

Bibliografia

BALLBÈ, M.: Aportació històrica de Mura. Les cases de pagès. Mura. 1997. FERRANDO I ROIG, A . (1983). El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista. Unió Excursionista de Sabadell.

